

Dezordine

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“Caută să nu mori iubita mea,
Încearcă să nu mori dacă poți.”
Nichita Stănescu

- Ce molcom varsă zorii, umplând cafetiera,
Neliniști și arome pe care le-am gustat
În dimineți cu soare. Las naibii maniera
De-a fi politicoasă când mă strecor în pat.

Mătasea-i o ispită, dantela-i o pedeapsă,
Și nu știu cum se face că neglijeul mov
Le are pe-amândouă și-alunecă pe coapsă
Ca un păcat cuminte lăsându-mă-n alcov

De-a dreptul dezvelită de orice apărare,
Privirea ta uimită dezmiardă curios
Geografia cârnii și sânul ce tresare
Când lumea ți-o întoarce cu aripile-n jos.

- Ce scurtă-i dimineața după o noapte lungă,
Silabisesc dorința pe blana din alcov,
Nici pana ascuțită nu pare să-mi ajungă
Să te rescriu, iubito, încet ca pe-un ceaslov.

Par zorii de faianță, dar soarele îi sparge
În mii de bucățele, te recompun din ei,
Mătasea se destramă cu foșnet pe catarge,
Iar sâni mici, obraznici, îmi spun că sunt ai mei.

Mi te predai cu totul, capitulez în grabă
Lăsând minutul sortii s-aducă orice-ar vrea
Și savurez dulceața din fiecare boabă,
Mă-mbătă poezia ascunsă-n bluza ta.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș